

VENDÉG

SZALLODASOK

VENDEGLŐSÖK

KÁVÉSOK

SEGÉDEK

BORMÉRŐK

SZAKLAPJA

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE 16 PENGŐ

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ
KÓNYA SÁNDOR

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
VII. ALMASSY-TÉR 16. TEL. J. 435-02

VIII. ÉVFOLYAM 14. SZÁM
BUDAPEST, 1928. JULIUS HÓ 15

A pénzügyminiszter és a vendéglősök

A szőlősgazdák és borkereskedők a m. hó végén küldött ségileg keresték fel a pénzügyminisztert és kérték a borfogyasztási adó eltörlésére. A miniszteri válaszból többek között szeliden kioktatták a szőlősgazdákat arra, amit lapunk múlt számában mi már a minisztert megelőzve meglettünk: sőt már évekké előbb! Ugyanis a miniszter is úgy látja, hogy a bortermelésnek a hazai fogyasztásra kell elsősorban építenie, közelebb meghatározva a *vendéglősipar útján kell a közönséget a nagyobb fogyasztásnak megnyerni!*

Voilà!

Jól megértették végre ezt a bortermelő gazdák? Majd elvállik!

A továbbiakban a miniszter úgy nyilatkozott, hogy *a vendéglősiparnak is más üzleti elveket kellene valómia, mert tulmagas árakkal a fogyasztóközönséget elidegenítik, de minden bizomnyal arra kényszerítik, hogy a fogyasztást redukálja, holott, ha kisebb haszonnal beérné a fogyasztás emelkedne.*

Igy a miniszter ur!

Ezt a jó tanácsot a saját arcája keretén belül már régen érvényesíthette volna éppen a pénzügyminiszter: hiszen ha drága a vendéglői bor, csak azért az, mert drágán adja a termelő és még rá a pénzügyminiszter ur nyomtatéka a 45-féle adó már magába véve is sok. Most még van egy kis reziköltség is rá: ház-bér, közüzemek, kezelési stb. kiadások és végre élni is kell a vendéglősnek, szóval summa summarum kijön egy szép kerek szám, egy

olyan, amelyben a legnagyobb száze-lék (körülbelül 50) az adótétel, ha ugyan nem több! Tehát itt nem a vendéglős üzleti elvei rosszak!

Rosznak és tulzottak az adózási elvek, ezek nyomják agyon az üzleti viszonyokat, épp úgy mint a vendéglős üzletét!

Az árucikkeket tulterhelni adókkal és azután olesóságot kívánni a mai nem is rossznak, hanem kétségbe-ejtőnek nevezhető gazdasági viszonyok között, éppen egy miniszter részéről legalább is furcsa!

Miért nem elégszik meg redukált adókulesokkal a pénzügyminiszter, holott ebben az esetben az adózás összege emelkedne: ezt már millió-szor hangsúlyozták egy a parlamentben, mint a sajtóban! Ez az elv ugyanaz, mint amit a miniszter kegyes volt nekünk tanácsolni, hát kérem csak éljen ezzel az elvvel elő-ször a miniszter ur, azután mi is utána sántikálunk!

A pékek a csererendszer ellen

A napokban a következő hír jár-ta be a napisajtót:

A fővárosi sütők ipartestülete a tanácshoz beadvánnyal fordult, amelyben azt kéri, *tillsik meg a sütőiparosnak a viszonteladónál fennmaradt sütemény visszavásárlását.* Az eddigi szabályrendelet ugyanis megengedte a visszavásárlást és mind-össze azt kötötte ki, hogy a süte-ményt az eladótól csak egészben szabad visszavenni. Az ipartestület köz-lisztasági és közegészségügyi szem-pontból kéri a most érvényben lévő szabályrendelet megváltoztatását. A pékek által kívánt új rendszer azon-ban egyttal azt jelentené, hogy a *megmaradt sütemények rizikója ezentul nem a sütőket, hanem az eladókat, elsősorban a kávéoskat, vendéglősöket és fűszerkereskedőket terhelne.*

Természetes tehát, hogy az eladók nem szívesen fogadják a tervezett újítást.

Talán felesleges bővebben foglal-koznunk ezzel a kérdéssel, de — egyelőre — néhány szóval mégis szeretnénk a kérdés lényegébe vilá-gítani. Ugyanis itt semmiféle rizi-kórol nem lehet szó, itt csupán üz-letről van szó, még világosabban egy jó üzletről van szó! Idáig a pékek — mint üzletemberekéntől ez el is vár-ható, — a *sütemény árába belekalku-láltak a cserét is*, tehát aki cserélni ohajtott, annak valamivel drágábban adták a süteményt; hol van itt a rizi-kó? Ezentul, ha a pékek lemond-ják a cserét, természetesen leg ol-csóbban is kell, hogy adják a süte-ményt! Ez csak világos.

Miért kellett ezért beadványozni? Megmondjuk ezt is!

Mert a pékek — a ravaszok — cserét sem akarnak, árendedményt sem! Szóval egy nagyon jó üzletet szeretnének ezzel a kis beadványo-zásával elérni!

Két legyet egy csapásra!

Ez azonban nem fog sikerülni, ez ellen tenni nekünk viszonteladóknak többféle módunk is van!

A legelső teendő minden körül-mények között az, hogy az illetékes hatóságokat felvilágosítsuk a való tényállásról: hogy mi viszonteladók egy szóra lemondunk a cseréről, ha az eddig bekalkulált csere árát a pékek ugyanezért egy szóra hajlandók elengedni!

Eddig sem a viszonteladók törték magukat különösebben a péksüte-mény cseréje után, hiszen ez nem is érdeke egynek sem, egyedül a pékek oktrojáltak — a saját érdekükben — minél több süteményt a viszonteladók nyakába, hogy hálha elfogy és ha nem, úgy szívesen visszacsereleik!

Tessék, most még ők lárnáznak és kiabálnak hatósági segítség után!

Csak vigyázzanak a pékek, hogy el ne csusszanak a cseresznye-magon, mert könnyen kitérhetik a b. nyaku-kat!

Tapasztalatok, gondolatok az üzletből

(Folytatás.)

Az asszony az üzletben megbecsülhetetlen kincs. Minden más foglalkozási ágban legfeljebb segítőtárs a feleség; a mi iparunkban a szó legnemesebb értelmében élettárs. Allez a megállapítás különösen a közép és kisüzemekre. Egy aranykezü magyar vendéglősné szakácsművészetével a legtöbb esetben az üzem életének, jóirének megalapozója.

Nálunk Magyarországon a főzés tudománya hála Istennek, még nem tart ott, ahol az amerikai. Ugyanis egy amerikai ur Párisban, (hihetetlen egy jóízű ebéd után) így nyilatkozott:

Ha Amerikában megszűnnék a konzervgyártás, a férjek legnagyobb része éhenhalna, mert az amerikai nők manapság egy rántottát sem tudnának elkészíteni. — Ennek az amerikai urnak igazsa lehet, mert utjabban szinte meg is feledkezünk arról, hogy a sütés-főzés mestersége (művészetéről nem is szólván) azok közé a hivatásosságok közé tartozik, amelyek a nőt nővé teszik. Egy idő óta megszoktuk, hogy egyik nőben ne lássunk mást, mint szépséget, eleganciáját, a másiknak csillogó szemét csodáljuk, a harmadiknak művészi vagy írói tehetségét, tudását, a negyediknél ama sikk előtt hódolunk, amellyel a modern táncokat járja, az ötödikben a sportladyt imádjuk. Azt, hogy valaki jó anya, még észrevesszük és méltányoljuk néha, de az uriaszonyban egy idő óta nem szokás észrevenni a háziasszonyt. Lehet, hogy ez épp attól van, hogy a sütés-főzés, a konyha tudomány, sőt művészete ma már nem tartozik az asszonyi erények közé és az előbb említett amerikai ur ember sóhajtsa Európára éppugy vonatkozik, mint Amerikára. Bizony így is van: a társadalmi asszony, a művész-asszony, a tudományos asszony, a mondani asszony, a mai nőnek annyiféle és végezettségében mégis egyforma típusa, alaposan messzire került a konyhatól, amelynek egyeduralmából szuverénje ma már a szakácsnő. Így van ez, nemcsak a tengerentúl, hanem Európában is, azzal a csekély, javunkra eső különbséggel, hogy nekünk még igazán nem kell konzervre fanyalodnunk, ha jól akarunk enni. Minden elfoglaltság nélkül meg kell állapítanunk: mint anyvi másban, a magyar nő a sütés-főzés mesterségében is első helyen áll Európa asszonyai közt és utolsó helyen azoknak a nőknek sorában, akik erről a hivatás-

sukról végérvényesen lemondani látzanak. Különösen találó ez a megállapítás a magyar vendéglősnékre, akik bizonyára akkor sem élték vendégeiket légmentesen lezárt bádogdobozok tartalmával, ha egész Európa amerikanizálódni fog.

Az önbizalom hiánya egyenlő a megsemmisüléssel, erre vonatkozólag az alábbi intő példa szolgáljon:

Ismerek egy kartársat, akinek még néhány évvel ezelőtt virágzó üzlete volt. Örült sikerének és teljes erejéből üzletének szentelte magát. Bekövetkezett azonban az általános üzleti konjunktúrának megváltozása. Miként a legtöbb üzletember, akként ő is sokat szenvedett a viszonyok mostohasága folytán. Mindenféle kellemetlenségei akadtak, a vendégek megszűntek oly sűrűn látogatni vendéglőjét, mint azelőtt és olyan pontosan fizetni, mint azelőtt szoktak. Mind többet volt kénytelen hitelbe adni, anélkül, hogy azzal forgalmának megcsappanását meg tudta volna akadályozni.

Kétszer akkora mozgékonyaságra lett volna szükség ahhoz, hogy az üzlet régi színvonalán fenntartható legyen. Az én emberem azonban az összes kis és nagy kellemetlenségeket felhalmozta önmagában, elkedvetlenül, megszünt üzletének örülni. A rosszabbul menő üzletnek tehát rosszabb főnöke lett. Nem lehet ilyenformán csodálkozni azon, hogy az üzletmenet nap-nap után még inkább rosszabbodott, mint ahogy vesztett nap-nap után rátermettségéből az üzlet főnöke is. Vendéglőjében való minden tevékenység kellemetlen teher volt rányerve. A panaszok elől menekülni akart, nem akart semmit sem hallani, semmit sem látni, kikerülte a vendégeket, minden kifogást felhasználta arra a célra, hogy minél többet tartózkodhasék távol üzletéből és órák hosszat ült, az üzleti idő alatt, a kávéházban, vagy más szórakozóhelyen. Természetes, hogy ilyen viszonyok között az üzletnek teljes tökéremetele előre látható volt.

Meg volt győződve arról, hogy egyedül a viszonyok mostohasága okozza az ő üzletének szomorú helyzetét. Meg volt győződve arról, hogy üzlete túlte magát s hogy azon már nem lehet segíteni, ahelyett, hogy önmagában is keresett volna hibát.

Ha azt kérdezzük tőle, hogy miként lehetséges az, hogy körülötte egyik-másik hasonló üzlet mégis

csak boldogul, a nehéz viszonyok dacára, s miként van az, hogy fiatalabb és kisebb tőkével nekiküldt versenytársai öt tulszárnyalták, akkor ezer hamis magyarázata és ezer üres kifogása van.

Milyen másképp állana ez az ember, ha a konjunktúra ellanyulásakor nem lankadt volna el kedélye és nem szontyolodott volna el teljesen. Ha, ellenkezőleg, önértzetét felsekerentette volna, ha kijelentette volna azt, hogy el van tőkével a rossz időköt legyűrni, ha bensőjében meg lett volna győződve arról, hogy csak meg kell erőltetnie magát, akkor ma jobban állna, akkor ma sikerei volnának.

Az a körülmény, hogy mindig az első nehézségek, melyeknek talán túlzott jelentőséget tulajdonított, elcsüggesztették, egész gondolkodását hamis vágyaira terelte, aminek azután természetes következménye volt az, hogy lépésről-lépésre balsikerei voltak.

Az egészség kérdésében nem jó megalkudni! Épp a vendéglősök azok, akik legtöbbször megfelelőeknek arról, hogy pihenő nélkül nem tanácsos huzamosabb ideig dolgozni. Évről-évre huzzák az igit, nyóvik a drága gépet, a testet; holt az acélgépek is gyorsan elkopnak ha folytonosan üzemben vannak. Mindenkinél kötelesebb egy a fizikuma, mint családja, üzlete, megélhetése érdekében az évi 3-4 hetes üdülés valamelyik hazai fürdőn! Ha bárki egyszer megpróbálta, az tudja, hogy másként meg a munka egy kiadós pihenés után, amikor a test és idegek megpihentek. De rendkívül fontos a test felfrisítése is, ami nem is jelent idővesztést. Reggel egy kis torna, masszáz, utána tus, minden emberre nézve előnyös. Ha gépeiről gondoskodik, úgy ne feledkezék meg a legértékesebb gépjéről, a saját testéről!

(Folytatjuk.)

Országos vendéglős és kormáros kongresszus lesz augusztus 15. és 16-án Hódmezővásárhelyen az Országos Vendéglős Egyesület rendezésében. Napirenden lesznek az összes ipari sérelmek és bajok, továbbá a korlátolt kimérések visszaélései és a vidéki söraktárok haszonszármazásai. Az ország vendéglőssége erősen készül, hogy panaszainak a nyilvánosság előtt kellő hangot adjon. A kongresszusra kedvezményes vasúti jegyek lesznek.

Adót a külföldre tódló nyaralókra

hogy legyen egy pénzalapunk, amelyből a hazai nyaralási viszonyokat hatóságilag odafejleszthessük a külföldi üdülőhelyek nivójára. Idáig a hatóságok megelégedtek azzal, hogy szigorú ellenőrzés alá vették a szállodát, vendéglőt mit, mennyiért ad: de a különböző penziók, háztulajdonosok, fürdők és nem utolsósorban az élelmiszerpiac árait ellejejtették hasonló szigorral ellenőrizni! Egy-egy kis piszkos vályogszobáért egy idejére annyit kérnek, amennyiért azt téglából újonnan gyönyörű kivitelben ismét felépíthetnék! Zenedíj, gyogydíj stb. légből kapott díjakat számítanak fel, akkor is, ha sohase hallasz zenét, vagy orvost sem látsz: hát csoda ezek után ha a közönség rablást vagy becsapást emleget! Ennek az áldatlan állapotnak elsősorban a fürdőhelyek szolid üzleti látják kárát: évről-évre csökken a hóni nyaralók száma és a jó magyar pénz hőmpölyög ki idegenbe. Minden áron idegenforgalmat akarnak nálunk teremteni, tehát a külföldi pénzt idehozní: nos mennyivel könnyebb lenne az innen kiinduló pénzáradat egy részét visszatartani, megfogni és azzal megtermékenyíteni a magyar intézményeket! A különböző idegenforgalmi alakulatoknak mint azt már többször tanácsoltuk először a hazai viszonyok megváltoztatására kellene törekedni, nem pedig a maihoz hasonló túlnyi idegenforgalom kieroszakolására, amely csak drága pénzen megszerzett porhintés! Mert csak nem képzelik, tisztelt uraim, hogy az idecsalogott elkényeztetett idegen jóléri itt magát, mikor a hazai közönség is menekül a jelen körülmények miatt — a magyar fürdőtől és üdülőktől! Divattá vált ezzel kapcsolatban a szálloda-, vendéglőviszonyokban keresni az idevetődött idegenek feltámadó ellenszenvét; pedig ez élénk tévedés, a világhírű magyar szállodás-vendéglős ipar páratlan és minden kritikát kibír. Úgyanezt nem lehet elmondani az egyéb hazai körülményekről, különösen nem a fentvázolt állapotokról. Legelső feladat volna a magyar nyaralási intézmények fejlesztésének céljaira, a külföldre törekvő nyaraló közönséget megadóztatni. Ez az adó a kitudulok egy részét itthonrekeszteni, másrészenek adójából egy szükséges nyaralás-fejlesztési alap megteremtését tenné lehetővé. Más módon ugy sincs remény a mi körülményeink között segíteni a magyar nyaralási viszonyokon!

Egy kávé külváriája

Napok óta általános részvét tárgya (a kőbányaiak körében) egy becsületben megözült tisztas kávé kartársunk szomorú esete.

A 65 éves Kaufmann Mátyásnak Kőbányán, a Kápolna-utca 7. számú házában volt 34 estendeig jól menő kávéháza. Az öreg régi kávédinasztiából származik és büszke volt kávéházára, a törzsvedőgeire. Harmincegy év után *új háziur* vette át a házat, s *háromszorosa* emelte a régi kávéház bérét. Az öreg kávéves nem tudta megfizetni a kívánt bérösszeget, mire *felmondólevelet* kapott. Az öreg Kaufmann amikor a borítékot felnyitotta és a levelet elolvasta, *újultan esett össze* és agyverzést kapott. Azóta jární csak nehezen, beszélni egyáltalában nem tud.

Ezután a felesége vette bérbe az István-út 10. számú ház gondnoknőjét az új helyiséget, az Ország-Világ kávéházat, amelynek berendezését — 30 asztalt, billárd-asztalokat, csillárt, tükröket — mind bérrelték. A bérszerződésnek egy pontja szerint az új bérlők a kávéház régi bérlőinek *4000 pengős adósságát* is átveszik, egyébként pedig havonként 800 pengő bért fizetnek.

Februárban beköltöztek és lefizették az első hónap bérösszeget, a 4000 pengős átvállalt adósság megfizetésére pedig *haladékat* kértek. A haladékat megkapták azzal, hogy a ház gondnoknője *zárgondnokot* rendeltetett ki, aki esténként a bevételt magához vette, hogy majd az így összegyűlt pénzből fogja letörleszteni a bérszerződésben átvállalt adósságot. Ungancsak a zárgondnok fizette a ház gondnoknőjének kezébe a kávéház kasszájába befolyt összegből a házbért is.

Idáig rendbe ment minden, miután azonban a 4000 pengő letörlesztése késett, a házgondnoknő *felmondott* Kaufmannéknak. A kávé felesége a *felmondást nem fogadta el*, megindult a felmondási per a járásbírósnál, amely — és ezt hangsúlyozni kell — még most is folyamatban van. Kaufmannék most legutoljára 400 pengővel adóskan maradtak a házbérré is. Ezt úgy kell érteni, hogy a zárgondnok, mivel az utóbbi időben nem ment jól a kávéház, nem tudott annyi pénzt lefoglalni, hogy abból az egész házbért fedezhette volna. Ilyen előzmények után tört ki a botrány. Hétfőn délelőtt vendégek reggeliztek a kávéház asztalaíánál, amikor megjelent a *gondnoknő* hat munkással a kávéházban. Intett a munkásoknak, akik odaléptek az asz-

talokhoz, felszólították a vendégeket, hogy azonnal fogyasszák el a megrendelt ételeket és hozzákezdtek az üres asztalok kihordásához. Ez természetesen nem ment eszdben. Kaufmann Mátyásné és az ott lévő személyzet tiltakozni kezdett az erőszak ellen, amelyet semmiféle bírói végzéssel nem támasztott alá a gondnoknő. Szó szót követelt és igazán csak az ott lévő régi vendégek közbelépésének köszönhető; hogy a szóváltás verekedéssé nem fajult.

Délre üres falak maradtak a kávéházból.

A szélütött ember a lakásán fekiútt, amikor ez a kilakoltatás történt. Őt nem is értesítettek erről, mert újabb tragédia bekövetkezésétől tartanak. Kaufmanné, mikor az utolsó asztalt divítették a kávéházból, újultan rogyott össze. Most is eszméletlen állapotban fekszik lakásán.

Az Ország-Világ — pusztaság lett. És ezzel az ügy nem zárult le, mert Kaufmann Mátyásné ügyvédje magánlakásért és bírtokhaborítás címen bepereli az önkényesen eljáró gondnoknőt.

Az óvadékrendelet

A kereskedelmi miniszter 1928. évi 77.724. sz. rendelete.

A fogadó, (szálló, penzió), vendéglő, koremsa, kifőző, kávéházi, kávémérési és tejjó üzemekben egyes munkaadó alkalmazottaiktól olyan esetekben is kivánják óvadék szolgáltatását, amikor az alkalmazott szolgáltatának minősége óvadék vételét nem teszi indokolttá s az óvadékat egyébként is aránytalanul magas összegben szabják meg. A kifogás alá eső ilyen eljárás megakadályozása céljából az 1922. évi XII. törvény cikk 58. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeltem.

1. §.

A fogadó, (szálló, penzió), vendéglő, koremsa, kifőző, kávéházi, kávémérési és tejjó üzemekben a munkaadónak csak attól az alkalmazottjától szabad óvadékat követelnie vagy elfogadni, aki rendes munkakörében:

1. a szolgáltatató illető pénzt vagy az üzemben használt, illetőleg felszolgálásra vagy elkészítésre kerülő olyan anyagokat elszámolás kötelezettség mellett kezel, amelyeket a szolgáltatató költségére szereznek be;

2. az üzemhez tartozó berendezési és felszerelési tárgyakat elszámolás kötelezettsége mellett kezeli, vagy gondozza;

3. az üzemet látogatók (vendégek) érték tárgyait és egyéb ingóságait

szolgáltatódó szavatossága mellett kezel, őrzi vagy gondozza.

Ha az alkalmazott tevékenysége ideiglenes megbízatás folytán terjed ki az előbbi bekezdés alá eső működésre, övadéktól csak az ideiglenes megbízatás tartamára szabad követelni vagy elfogadni.

2. §.

Pénzkezelés esetén az övadék összegét legfeljebb annak az összegnek háromszorosában szabad megállapítani, amely összegről az alkalmazott naponként elszámol. A naponként elszámolásra kerülő összegként az egy hónap alatt elszámolásra kerülő összeg napj átlagát kell számításba venni.

Az anyagkezelés esetében az övadék összegét az alkalmazott kezelése alatt álló anyagok értékének legfeljebb 10 százalékában szabad megállapítani. Az érték megállapításában az egy hónap alatt az alkalmazottól kezeltébe kerülő anyagmennyiség értékének napi átlagát kell számításba venni.

Berendezési és felszerelési tárgyak kezelése vagy gondozása esetében az övadék összegét legfeljebb a kezelt vagy gondozott vagyontárgyak beszerzési értékének 5 százalékában szabad megállapítani.

Az üzemet látogatók (vendégek) értéktárgyainak és egyéb ingóságainak kezelése, őrízete vagy gondozása esetében az övadék összegét legfeljebb az üzem egy havi bruttó bevétele alapján kiszámított napi átlagában szabad megállapítani.

Ha az alkalmazott rendes munkaköre az előbbi bekezdések több rendelkezése alá esik, az övadék összegét legfeljebb a külön kiszámított övadékösszegek együttes összegében szabad megállapítani.

3. §.

Ujjonnan keletkező fogadó, (szálló, penzió), vendéglő, korecsma, kifőző, kávéházi, kávémérési és tejivó üzemek esetében, ha az átvehető övadék összege a 2. §. első, második és negyedik bekezdésében említett adatok hiányában nem állapítható meg, az ugyanazon ipárhoz tartozó hasonló terjedelmű más üzem adatait kell alapul venni.

4. §.

Ha az alkalmazott övadékának összegét a felek e rendelet életbe lépése előtt állapították meg, vagy e rendelet életbelépése után a 2. §. rendelkezéseinek megfelelő összegben állapítják meg, az övadék összegét a munkaviszony tartama alatt az 1. §.

második bekezdésének esetén kívül, az övadék legmagasabb összegének megállapításában irányadó adatok változása esetében is csak változatlan összegben szabad fenntartani, kivéve, ha az alkalmazott eddigi munkaköréről lényegesen eltérő, vagy az övadék összegének megállapítása tekintetében más elbírálás alá eső munkakör elátlására kap állandó jellegű megbízást.

5. §.

Amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és tizenöt napig terjedhető elzárással, valamint pénzbüntetéssel büntetendő:

a) az a fogadós, (szállodás, penzió) fenntartó iparos), vendéglős, korecsmáros, kifőző, kávé, kávémérési vagy tejivót fenntartó iparos;

1. aki olyan alkalmazottjától követel vagy fogad el övadékat, akitől a jelen rendelet 1. §-a értelmében övadékat követelni vagy elfogadni nem szabad, vagy az üzemben alkalmazást az 1. §. ellenére övadék letételel teszi függővé;

2. aki alkalmazottjától olyan övadékat követel vagy fogad el, amelyek összege nyilvánvalóan meghaladja a jelen rendelet 2., 3. és 4. §-ai szerinti szedhető övadék mértékét, vagy az üzemben alkalmazást az említett szakaszokban megállapított mértéklet nyilvánvalóan meghaladó övadék letételel teszi függővé;

b) az az egyén, aki fogadó, (szálló, penzió), vendéglő, korecsma, kifőző, kávéházi, kávémérési, vagy tejivó üzemben alkalmazása esetére:

1. övadékat ad vagy ajánl fel, noha a jelen rendelet 1. §-a értelmében övadék nem adható;

2. olyan övadékat ad vagy ajánl fel, amelynek összege nyilvánvalóan meghaladja a jelen rendelet 2., 3. és 4. §-ai szerinti szedhető övadék mértékét.

Pénzbüntetés alkalmazása tekintetében a büntető igazságszolgáltatás egyes kérdéseinek szabályozásáról szóló 1928. évi X. törvénycikk rendelkezései irányadók.

A kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak hatáskörébe tartozik. Harmadfokon a kereskedelemügyi miniszter bíraskodik.

6. §.

A jelen rendelet 1929. évi november hó 1. napján lép életbe.

Budapest, 1928. évi július 4-én.

Herrmann Miksa s. k.

m. kir. keresk. min.

HIREK

Egy hasábos hirdetés mm-ként 24 fillér

Magyar étlap Londonban. A Themse partján ép úgy, mint más nagy metropolisközpontban is, a magyar borok rendszeres exportációjával párhuzamban feltűnően erős tempóban terjed a magyaros ételek kereslete. Az előkelő budapesti éttermek konyháinak nem egy hírneves munkása kapott a vezető európai városokban kitűnő állást, mert most már nem érik be az ottani étlapokon szereplő eltorzított magyar ételnevekkel, hanem tényleges és valóságos magyar ételket követelnek és szeretnek. Ime újabb bizonyossága annak, hogy ahol a szakma legjobbjai áldozatokat hoznak a magasabbrendű szakoktatás érdekében, ott az eredmények nem maradhatnak el. Így volt ez a vendéglőiparban, amelyben akadtak Glück Frigyesek, Palkovicsok és Gludelek, mindmennyi apostola a magyar munka, a magyar ízlet győzelmének.

A kényszeregyezés módosítása.

Megirtuk, hogy augusztus 1-től csak 60 százalék felajánlásával lehet kényszeregyezést kötni. Az érdekképviseletek élesen tiltakoznak a módosítás ellen. Egyébként a rendelet azt jelenti, hogy augusztus 1-ig még a régi feltételek mellett, tehát 50 százalék felajánlásával lehet kényszeregyezést kötni. Mondani sem kell, hogy a keresves helyzetben levők kihasználják a rendelet által biztosított kíméleti időt.

Olcósági csoda. Balatonföldvár fürdőjéről egy igen meglehangú ismeretles jelent meg a Magyarországon, amelyből a bennünket különösen érdeklő rész a következők hangzik:

A konyha kitűnő. Az árak? — Megfizethetőek, sőt sokszor csodálatosan olcsók. Tegnap például kétszáz embernek adott őz, Molnár Károlyné, az éttermi üzemek bérloje, közös ebédet azoknak, akik a postásüldözőház avatóünnepélyére jöttek Földvár-ra. A menü ez volt: ragout-leves, hideg fogas tartármártással, rántott csirke négyféle körítéssel, cseresznye rétes és feketekávé. Az ára két pengő volt. Fejenként.

Ehhez nem kell kommentár, itt gondolkozóba kell esni minden üzletembernek, hogy miképp lehetséges ez a büvészet.

Hű barát, hasznos tanácsadó, szakmánk — előharcosa a „VENDÉG”!

Az élődsi szaklapok írtása folyamatosan van. A belügyminiszter most töltötte be a Rendőrségi Lapok-at, amely címével megtévesztette a közönséget és hivatalos színezet hamis látszatával a fájékozatlant félrevezette. Sajnos sokkal több ilyen kártékony ál-szaklap működik, amelyeknek gyökereit nincs és különböző hamis szaklapoknak köszönhetik eddigi létüket is. Bár rendelet tiltja el a közfunkcionáriusoknak ilyen nemű szaklapok szerkesztésétől vagy tulajdonosságától, mégis kijátszák egyesek ezt, megkockáztatva egy súlyos fezelmet. Különösen a vendég-lőket szerencsétlenül ezek az olvasótábor nélküli lapocskák és hivatalos nyomással igyekeznek előfizetőket gyűjteni. Figyelmeztetjük kartársainkat ne engedjenek semmi presszionak és ha valamelyik lap rendőrségi, pénzügyi vagy adóügyi összeköttetésre hivatkozva kéri aláírását: ugy az illető lap nevével adja át nekünk, hogy mi azt a kereskedelmi és iparkamara utján a belügyminisztériumban eljuttassuk, ahol ezek ellen a leg-szigorubbán járnak el!

A Thonet-butorok mellőzése. Felmerül pécsi esetből kifolyólag a belügyminiszter elrendelte a Thonet-butorok beszerzésének mellőzését, miután azok külföldi gyártmányok. Debrecenben pedig van egy magyar butorgyár, mely megfelelő minőségű hajlított butorokat készít. Bár mindenki megszívlelné és követné azt az újj-mutatást, amit a belügyminiszter e rendeletével ad, mert csak ez esetben lesz annak a kívánt eredménye és foganatja. Minden magyarnak a saját háza előtt kell megvonnai azt a vámfatárt, melyben semmiféle nélkülözhető külföldi iparcikket át nem bocsát. Támogassuk a saját iparunkat, először, mert a miénk, másodsor, mert megérdemli. A magyar ipar támogatásával tudjuk csak biztosítani a magyar közgazdaság függetlenségét.

MEGNYILT!

Baranyay József
vendéglője
VII, Károly Király-ut
13

Kftűnő magyar kenyha! Nemes faj-berek! Figyelmes kiszolgálás!

MEGNYILT!

Harmincegy új vámházat építenek a főváros új vámfatárán. Megírtuk, hogy a főváros közgyűlése hónapokkal ezelőtt határozatilag kimondotta, hogy a vámfatárokat a külső perifériákra helyezi ki. A vámfatárok és a politikai határ közötti területen ugyanis az elmúlt évtized alatt nagyszámú építkezések voltak, új városrészek létesültek, ahonnan ha a lakosság élelmicikkel szállított a főváros centrumába, a vámőrök a kérdéses cikkeket elvámolták. Az érdekeltek mozgalmára a tanács most elhatározta, hogy a vámfatárokat még az ősz folyamán kihelyezi és az új határon telepített a vámrőség új épületeit. Értesülésünk szerint harmincegy vámházat fognak építeni a következő helyeken: a Budafoki-, Fehérvári-, Kondoros-, Péterhegyi-, Köérberki-, Budaörsi-, Spanyolréti-uton, a János-hegyen, a Budakeszi- és Hidegkúti-uton, az Eszter-utcban, a Csueshegyen, a Bécsi-, Pomázi-, Szentendrei-, Halász-uton, az újpesti hídnál, a Soroksári- és Gubacs-uton, a Mester-utcban, a Ferenc-József-utcban, a Gyáli- és Ulló-uton, az Alsóerdősor-utcban, a Gyémroni- és maglódi-uton, a Kozma- és Gránát-utcban, a Külső Jászberényi-uton, az Államvasutak kelenföldi pályaudvarán, a kőbányai alsó- és felső-pályaudvaron, Budapest kitérő állomáson és Kőbánya vasgyár-megállóhelyen. Az építkezéseket még az ősz folyamán megkezdik.

Mit iszik egy primás? Nagy-körösről írják nekünk, hogy Balla Gyula ottani vendéglőt a napokban meglátogatta régi ismerőse, Magyar József, nevezetes pesti cigányprimás, aki előzően Debrecen szabad királyi város urainak hozta a csárdásokat meg kesergőket felváltva. Nagy-körö-sön, a Balla-vendéglőben éppenakkor volt értségi találkozója a régi nagy-körösi református diákoknak s Magyar Józka, noha vendég volt csu-pán, odaállt a banda elére s játszani kezdett olyan szépen, hogy nem lehet azt elmondani. A találkozóon résztvett öreg-diákok egyikét annyira eléré-kenyítették a hallgató nőtlak, hogy magához intette a pincért s e szava-
kat intézte hozzá:

— Kérdezze meg a primást, mit iszik: bort vagy sert? Fizetni akarok neki...

Magyar Józka így válaszolt a pincérnek, ugvis, mint hirnőknek, utá-nozhatatlan fölényvel:

— Csak pezsgőt!

Megkapta. A primás ivott, a ren-delő diák sziszgett. Sokba került.

MEGNYILT!

Vezér Péter
vendéglője

VIII, Rökk Szilárd-utca 2
(A Corvin Áruházszal szemben)

*Jé magyar kenyha! Jé magyar berek!
Dreher serék! Polgári árak!*

Brutsy János Esztergomi likőr
és rumgyár különlegességgel

7 fájdalom
gyógylikőr

Papagály crém minden jobb üzletben kapható!

GINDERT ISTVÁN

VI, Klapka-u. 5. Tel. L. 960-05
Jégszekrény, borpult,

faagyalgépek, mosógatókészülék, paszirozó
faagyalgépek és hűtőkék stb

LITCKE

PEZSGÓ

Casino - England - Rosé
Vezérképviselet IV. Szépl-utca 3
Tel. J. 378 23

Akar örömet szerezni
gyermekneiknek?

Ezessen elő a

TÜNDÉRVÁSÁR-ra

Negvedővire 1 pengő 50 fillér
Kiadóhivatal, Budapest, V, Honvéd-utca 10

SZENT ISTVÁN
PORTER SÖR

A Polgári Serfőzde

Páratlan
különlegessége

Időt és pénzt takarít meg, ha itt — a „VENDEG”-ben hirdet!

Kitűnően sikerült kirándulás emlékével tértek haza Visegrádról a Vendéglős Ifjak és szépszámu vendégeik. A közel hetven főnyi társaság úgy az élvezetes hajóúton, mint a történelmi Visegrád erdőkoszorus hegyoldalán pajzán jökdével, gondtalan vidámsággal élvezte a szabad természet pompáját és a társaság kedélyes hangulatát. Valóban helyes lenne megismételni ezt a hangulatos kirándulást!

Olcsóbb lesz az üveg a külföldi üvegyárok harca miatt?

A cseh gyárak — amelyek kizárólagosan fedték le nálunk az üvegszükségletet — újabban erős konkurenciát készítenek elő a belga üvegyárok, amennyiben ajánlatokat küldöttek Magyarországra. Nem kétséges, hogy az ajánlatok nyomán ügyletkötések keletkeznek, amelyek 25 - 30 százalékkal csökkentik az üvegyárakat.

Elhunyt. Erdőf József kártársunknak, a Keszev-étterem üzletvezetőjének leánykaja, a 14 éves *Pancika*, tragikus körülmények között váratlanul elhunyt. Legmélyebb részvétünket.

Vida István vendéglős kártársunk 63 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt. A megboldogult régi szakember volt, aki hosszas tevékenysége végén a sors mostohasága miatt igen szűkös viszonyok között, elhagyatva fejezte be életét körögyán. Életében úgy keresett nyugalmat, most megtalálta. Béke poraira!

Braun Béla vendéglős kártársunk hosszas szenvedés után elhunyt 65 éves korában f. hó 6-án. Temetését 8-án volt a legnagyobb részvét mellett a rákoskeresztúri temetőben. Nyugodjék békében!

A magyar iparért. Herrmann Miksa kereskedelmi miniszter a Fővárosi Hírlapban feltűnést keltő felhívást intéz a társadalomhoz s elsősorban Budapest fővárosához a magyar ipar védelmére.

— Egyetemes nemzeti érdek — mondja a kereskedelmi miniszter — a magyar ipar hathatós támogatása. A magyar ipart sokféleképpen lehet támogatni, de legeredményesebben úgy, hogy *külföldről kizáróan olyan nélkülözhetetlen cikkeket hozatunk, amelyeket a magyar ipar nem állít elő.* Gazdasági helyzetünkben legsúlyosabb teherterhelés a kereskedelmi mérleg passzivitása. Ezen enyhíteni csak úgy lehet, ha lemondunk luxusigények kielégítéséről és ezzel kapcsolatosan, valamint ezen túlmenően is eltekintünk külföldi gyártmányok használatától. Ez az elv teljes mértékben érvényesül minden állami

vonatkozásban. Ennek bizonyosságát elég amnyit elmondanom, hogy minden reszortminiszter, aki tárcája részére valamit külföldről akar rendelni, igényét minisztertanács elé tartozik terjesztetni. A minisztertanács minden egyes esetet szigorúan megvizsgál és csak abban az esetben engedélyezi a külföldi gyártmány megrendelését, ha azt Magyarország *nem lehet előállítani.* A főváros öntőlön eszközi a megrendeléseket s minthogy törvényes tilalom nincs, én nem avatkozhatom bele ezeknek a külföldi megrendeléseknek az ügyébe. De az előzetes jóváhagyás alá eső megrendeléseknél csak abban az esetben adom meg a szükséges jóváhagyást, ha az igényelt cikk *ideháza nem kapható.* Mindenestre ezuttal is megragadom az alkalmat arra, hogy a magyar ipar védelme érdekében *újabb felszólítást intézzek úgy a magyar társadalom összességéhez, mint a hivatalos testületekhez és intézményekhez is.*

Vendéglős Ifjak baráti társaságának összejövetele minden esetben kedden este 8 órakor kezdődik.

Jul. 17-én *Dajka Ferenc* Harangvölgy vendéglőjében Béla király-ut 44. Az iskola mögött. (81-es villamos végállomástól 3 perc.)

Jul. 31-én *Milis András* vendéglőjében Németszőlyi-ut 38. sz.

Uj vendéglősifjut szívesen látunk!

Gundel J. és id. Kommer F. asztaltársaság

pénteken déli 12 órakor összejövetelt tart az alanti helyeken:

Jul. 27-én *Hoffmann János* vendéglőjében I. Pálya-u. 3.

Aug. 10-én *Kodra Károly* vendéglőjében I. Krisztina-tér 9.

Aug. 24-én *Keresztes Ede* vendéglőjében V. Vigadó-tér 3.

Szept. 7-én *Sturza Károly* vendéglőjében IX. Bakáts-tér 14.

Aug. 21-én *Biró Dénes* vendéglőjében IV. Vámház-körút 17.

Okt. 5-én *Potzmann Mátvás* vendéglőjében VIII. Cillő-ut 8.

Okt. 19-én *Putnoki István* vendéglőjében VIII. József-u. 26.

Nov. 2-án *Kettinger Márton* vendéglőjében I. Horthy Miklós-ut 14.

Nov. 16-án *Wagner Béla* vendéglőjében VI. Andrásy-ut 44.

Bevásárlás után a pénteki vendéglős-reggelin találkozunk.

TÖRLEY PEZSGŐ

Talisman, Casino, Reservé.

„Jóbarátok“ asztaltársasága

uzsonnájukat a következő helyeken tartják meg, minden szerdán d. u. 5 órakor:

Jul. 4-én *Amisics Miklós* vendéglőjében VII. Rottenbiller-ut. 5/b.

Jul. 11-én *Szabó Jenő* vendéglőjében VI. Erzsébet királyné-utja 2. (Hermína-ut sarok.)

Jul. 18-án *Herzmann Leó* vendéglőjében IX. Soroksári-ut 60.

Jul. 25-én *Váraday Sándor* vendéglőjében Zugló, VI. Lőcsei-ut 1. (Egressy-ut sarok.)

Aug. 1-én *Nagy Zsigmond* vendéglőjében IX. Soroksári-ut 35.

Aug. 8-án *Dajka Ferenc* vendéglőjében I. Béla király-ut 44.

Aug. 16-án *Bischoff Ignác* vendéglőjében IX. Remete-u. 24.

Aug. 22-én (csüt.) *Timár Gyula* vendéglőjében, Kamaracérdő, a Török-szentmiklósi helyiérdekű. (Szent Gellért-térről indul.)

Aug. 29-én *Nagy János* vendéglőjében VIII. Práter-u. 42. (Örös-ut sarok.)

Szept. 5-én *Mórocz István* vendéglőjében VI. Váci-ut 32.

A „Jóbarátok“ uzsonnáján szívesen látjuk az új kártársakat.

Vendéglősök vacsorái

pénteken este 8 órakor a következő helyeken lesznek:

Julius 20-án *Kutassy Lajos* állatkerti vendéglőjében Állatkerti-ut 3. A vacsorára ne feledkezzünk elmenni.

Kényes gyomru vendégnek, ittasnak vagy Katzenjamerosnak nélkülözhetetlen a *Cigelkai „István“* hydrocarbonátos víz. Megrendelhető: V., Sas-ut, 29. Tel.: Teréz 120—20.

DEZSÉNYI LÁSZLÓ
bornagykereskedőnél

III., Kenyeres-u. 34 • Telefon: 623—43

Nemes fajborok

nagy válogatásban

Stauffer

DOBOZOS EMMENTHALI
VILÁGMÁRKA!
KÖZPONT RÉPCELAK

KISHIRDETÉS

Négy sorig 3 pengő, azután minden megkezdett sor 1 pengő.

KIADÓHIVATAL CIME:

Kónya Sándor VII, Almássy-tér 16. III. 23

Zongorák, pianinók, bérlete vétel-eladás, javítás, hangolás részlete is olcsóbbak, mint bárhol. VI, Liszt Ferenc-tér 7. Zeneakadémiával szemben. Gaál.

Betegsegélyző ügyek elintézését vállalja Szegedi Mihály dehménylőz-s-déje IX., Soroksári-ut 8-10. Telefon-hívó József 346-84.

3 szobás uccai földszinti lakás eladó ezer pengőért. Megtudható VII, Almássy-tér 16. III. 23.

Wiener József czukrász

VII., Baross-tér 17.
Telefon: J. 316-10.

vendéglősök szállítója

Fiaközlet: ANGOL PARK.
Főbejárat mellett Hermina-
ut 61. sajtos rucaeskat, teper-
tyus pogácsát házhoz szállíték

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési cikkek raktára
Budapest, VII, Károly-kört 9

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m
berszivattyúk, szűrőgépek, palackok,
parafadugók, cimkék stb. Tel.: J. 115-15

HA ÖN jól akar rágni, akkor fogait
csakis

Prohászka Sándor

áll. vizsg. fogász, műfog-
specialistának csináltassa

VII, Erzsébet körút 29. II. em. 15. sz.
Tel.: J. 121-74

Beer László vendéglője

VIII. Fhg. Sándor ucca 44

Minden Pénteken halászlé Elismert
magyar franciához Szalon zene
Szaktársak találkozóhelye.

Garantált teljes zsírtartalmú SAJTJAINK
mindenütt beszerezhetők

Palpí zta ajt, Derby ajt. Romadour,
Imperiál, Óvári, Trappita, Casino,
Roquefort, Roquefort dobozos

DERBY SAJT ÉS VAJTERMELŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Központi árusító telep: BUDAPEST, VIII,
TÓMÓ UTCA 33/a. Telefon József 361-1

Vendéglősök részére reklámlevelezőlapokat

ÁBRAHÁM E. fényképész készít
IX, Ferenc-kört 13

A legelősebb
árban! Nyári műterem Zugliget

Herceg

Windischgraetz Lajos

borpincészetel

SÁROSPATAK :: TOKAJ :: BUDAFOK

Központi iroda és mintatár: Budapest, IV
Váci-u 27 (Piaristák palotája)

VILLÁNYI PEZSGÓ

(SCHAUMBURG-LIPPE)

a legrégebb évjáratu, a legjobb

Dozzi szalámi

Telefon: Lipót 90-66

a legjobb!

DOZZI JÓZSEF

SZALÁMIGYÁR R-T

Budapest-Rákospalota

Újpest Telefon 225

Salgó Testvérek * Részvénytársaság

Bornagykereskedés, Likőr-, Rum- és Konyakgyár

BUDAPEST-KÖBÁNYA

Központi irodák, borpincék és gyártelep: X, Korponai ucca 16-18. Telefon: József 59-05.

PALUGYAY

BOROK
GRAND VIN
DEMI SEC

IRODA: BUDAPEST,
VI, ANDRÁSSY-UT 5
PINCÉ: BUDAFOK

A. MALÁTA-PEZSGÓ-SÖR

HOGYHA MINDIG ISZÁ, EGÉSZEGET S PÉNZ
EGYRESEJT JUTALOMMENT KÁPJA VISSZA.
GYÁRTJA A FŐVÁROSI SÖRFŐZŐ RT. KÖBÁNYÁN.

HAUER

CUKRÁSZ
VIII, RÁKÓCZI-UT 49

Első Magyar Részvény Sörfőzde

BUDAPEST-KÖBÁNYA

Tel. J. 56-36

Városi Iroda: VIII, Esterházy-u. 6

Tel. J. 4-29 és J. 34-41

Cifka József

Budapest, V, Vilmos császár-ut 48
Bádogni litográfált bortörvény kapható

Borszivattyúk, bortömlők,
pincegázdassági cikkek

Telefon
28-92